

[Inger Merete Nordentoft.]

Privatskoler, som de selv er berettigede til at oprette.

Der henvises i Kommissionsbetænkningen til, at det hverken af lokalemæssige eller lærermæssige Grunde kan lade sig gøre at modtage alle Børnene fra de tidligere tyske Kommuneskoler i de danske Kommuneskoler. Endvidere peges der paa de pædagogiske og samfundsmæssige Vanskeligheder, der kan opstaa, hvis der anbringes mange tyske Børn i de danske Klasser.

Nu skal vi selvfølgelig her i København være varsomme med at undervurdere den stærke Spænding, der under Krigen har eksisteret mellem det tyske Mindretal og den danske Befolkning i Sønderjylland, en Spænding, der endnu ikke er sluppet væsentligt af, men som man dog heller ikke skal understrege længere end strengt nødvendigt.

Jeg har indhentet nogle Oplysninger fra Tønder Amt, hvor det tyske Mindretal som bekendt er stærkest repræsenteret. Dette ses bl. a. af, at der i Følge de af Undervisningsministeriet sidst udsendte Meddelelser om Folkeskolen i 1943 var 22,8 pCt. tyskunderviste Børn i Tønder Amt, medens der i Aabenraa var 18,9 pCt., i Sønderborg 13,0 pCt. og i Haderslev blot 7,4 pCt. Det viser sig imidlertid, at der selv i Tønder Amt allerede nu findes flere Kommuner, hvor alle de tidligere tyskunderviste Børn er meldt ind i de danske Kommuneskoler, og det hævdes med Bestemthed i Skolekredse, at det danske Skolevæsen overalt i Tønder Amt saavel lokale som lærermæssigt er i Stand til at modtage samtlige tyske Børn.

Med Hensyn til de pædagogiske og samfundsmæssige Vanskeligheder fremfører man fra samme Side, at der f. Eks. i Realklassen i Tønder Statsskole gaar 19 Elever, hvoraf de 7 er kommet fra tidligere tyske Skoler, og at Forholdet i Klassen er særdeles godt, skønt der her maa siges at være Tale om et særlig vanskeligt Alderstrin. Rapporterne fra de andre Klasser, hvori der er optaget tyske Elever, lyder alle sammen paa, at Forholdet mellem dem og de danske Elever er godt eller udmærket. Det kan endvidere bemærkes, at hvis Retten til Afholdelse af Mellemskoleeksamen var blevet frataget alle de tyske Skoler, vilde der være blevet indmeldt endnu flere Børn i de danske Skoler. Men den Ubeslutsomhed, man har udvist paa dette Punkt, har forplantet sig til de tyske Forældre: man har ventet og set Tiden an. Det synes derfor, som om Kom-

missionen har overvurderet disse Vanskeligheder.

I Betragtning af de øjeblikkelige kaotiske Skoleforhold i Sønderjylland, og da det foreliggende Lovforslag drejer sig om en midlertidig Ordning, kan mit Parti dog gaa med til Oprettelsen af disse Særklasser. Men vi ønsker Forslaget i Udvalg, da vi meget stærkt ønsker at fremhæve dets midlertidige Karakter og derfor paa Basis af de Erfaringer, der allerede nu er gjort, vil understrege, at Loven bør være tidsbegrænset, og at man bør prøve enhver Mulighed for, at den endelige Ordning kan foreligge saa tidligt, at den kan træde i Kraft ved det nye Skoleaars Begyndelse, det vil sige til 1. April 1946.

Endelig vil vi pege paa, at Kommissionsbetænkningen efter vor Mening ikke udtaler sig tilstrækkelig retningsgivende om den fremtidige Ordning. Det har med Rette vakt megen Uro hos den danske Del af Befolkningen, at der mangler en saadan positiv Udtalelse, samtidig med at der fra enkelte Kredse er blevet talt for, at den tidligere Ordning genindføres. Det bør i denne Sammenhæng bemærkes, at samtlige Udtalelser fra Sønderjylland stærkt understreger Ønsket om, at der snarest indføres en ny endelig Ordning, hvorefter det tyske Mindretal fratages sine Forrettigheder paa det skolemæssige Omraade og undergives de Regler, der gælder for Landets øvrige Borgere paa dette Omraade.

Mit Parti henstiller derfor alvorligt, at man her i Tinget snarest faar Lejlighed til at behandle et Forslag til en ny endelig Ordning for Undervisningen af det tyske Mindretals Børn.

Jørgen Jørgensen: Det er med Tilfredshed, at mit Parti ser Forslaget om den midlertidige Skoleordning for de tyskunderviste Børn i de sønderjyske Landsdele fremsat her i Tinget. Naar der er gaaet saa lang Tid, før der er blevet Lejlighed til for Rigsdagen at drøfte denne Sag, skyldes det ikke, at Undervisningsministeriet ikke har interesseret sig for Spørgsmaalet. Meget snart efter Samlingsministeriets Dannelse i Sommer blev Spørgsmaalet om Skoleforholdene for de hidtil tyskunderviste Børn i Sønderjylland taget op af den daværende Undervisningsminister, og saa uklart som det hele dengang var, var det naturligt, at Ministeren ønskede Sagen overvejet i en Kommission for de Omraaders Vedkommende, hvor ny Lovgivning maatte anses for paakrævet. Administrativt havde den daværende Mini-